

ninger, som er opførte paa Regnskabet. Staten maa have nøje Indseende med hele dette Forhold.

Til Slutning vil jeg, saa indtrængende som det er mig muligt, anbefale det af mig stillede Underændringsforslag til Ministerens og Finansudvalgets og ikke mindst til det høje Tings Velvillie. Jeg haaber, at man vil være i Stand til at modtage det. Jeg tror nemlig, at der her paa Rigsdagen er saa megen Velvillie overfor de Institutioner, i hvis Hænder Læreruddannelsen er lagt, at man ogsaa under de nuværende for dem saa særlig vanskelige Forhold vil skaffe dem taalelige Arbejdsvilkaar. Det er en Nødvendighed for vor Læreruddannelse, saa længe vi arbejder under de nuværende Forhold. Det Tilskud, der foreslaas af Ministeren og Finansudvalget, er, selv om det er betydeligt, ikke tilstrækkeligt til at skaffe Privatseminarierne blot nogenlunde gode økonomiske Vilkaar.

Ordføreren (Mads Larsen): Der er sikkert overmaade meget i de almindelige Betragtninger, som det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) fremsatte og jeg nærer heller ikke Tvivl om, at Rigsdagen vil være overmaade velvillig med Hensyn til at yde al den Støtte, som Privatseminarierne kan have Krav paa, naar vi faar gennemført en virkelig Ordning af alle Undervisningsforholdene ved Seminarierne. Men naar det ærede Medlem argumenterer paa den Maade, han gør, for et højere Tilskud og ligesom vil betegne det Beløb, som her er bragt i Forslag, og som i sig selv er meget anseligt og ganske særlig i Forhold til det, vi hidtil har ydet, overmaade betydeligt, som ringe, saa synes jeg dog ikke, det er helt rigtigt, thi 79,000 Kr.'s forøget Tilskud til 16 Seminarier er gennemsnitlig tæt ved 5,000 Kr. til hvert. Det vil med andre Ord, hvis vi regner med det Elefantal, som det ærede Medlem gaar ud fra, at Seminarierne har nu for Tiden, blive 225 Kr. pr. Elev ud over, hvad der blev ydet i Forvejen. Og naar det ærede Medlem nu ved Finanslovsforslagets tredie Behandling, efter at alle Partier i Finansudvalget har tiltraadt det, som her er foreslaaet af Ministeren, stiller et saadant Underændringsforslag, vil jeg sige, at det ærede Medlem i og for sig ikke kan have stor Forventning om, at et saadant Forslag skulde have Udsigt til at blive vedtaget.

Slebsager: Jeg har aldeles ikke anket over, at det ikke var et betydeligt Beløb, der var foreslaaet af den højtærede Mini-

ster og tiltraadt af Finansudvalget; det er det selvfølgelig. Det, jeg anker over, er, at det ikke er et tilstrækkeligt Beløb. Det mener jeg at have godtgjort ved at paavise, at Indtægtsnedgangen i det kommende Aar for de private Seminariers Vedkommende paa Grund af Nedgangen i Tilgangen af Elever vil dreje sig om et Beløb af ca. 135,000 Kr. Og jeg hævder ud fra disse Kendsgerninger, at saa vil Seminarierne ikke være i Stand til med et Tilskud paa 79,000 Kr. at gaa til forøgede Lærerlønninger.

Ordføreren (Mads Larsen): Jeg vil sige til det ærede Medlem, at denne Indtægtsnedgang paa 135,000 Kr. fremkommer kun ved en Sammenligning med Elevantallet fra 1911. Men da Elevantallet allerede i Fjor var meget langt nede, maa disse Seminarier i Fjor, hvis det nu foreslaaede Tilskud er ganske utilstrækkeligt, have været paa Afgrundens Rand, og det er da ganske utilstrækkeligt at forøge Tilskuddet med 79,000 Kr.

Slebsager: Det har det ærede Medlem fuldkommen Ret i. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke næsten alle vore Privatseminarier de sidste to Aar har haft et betydeligt Underskud. Det er det virkelige Forhold. Derfor er de økonomiske Forhold ved Privatseminarierne utaaelige, og derfor er det en Nødvendighed og en Pligt for Regering og Rigsdag at skaffe dem taalelige Arbejdsvilkaar efter den Brug, Samfundet gør af de private Seminarier.

Larsen: Jeg vil ikke lade denne Forhandling gaa til Ende uden at gøre et Par Bemærkninger om de Ændringsforslag, som vedrører Forholdene ved Universitetet, der jo ogsaa i høj Grad berøres af det Lønningslovsforslag, som er til Behandling her i Tinget. Jeg vil udtale min Glæde over, at det Forslag, som Universitetskommissionen, hvoraf jeg var Medlem, fremkom med i Aar, synes at have de bedste Udsigter til at sætte Spor. Jeg tror ogsaa, det er i høj Grad nødvendigt, at Lønningsforholdene for de Mænd, der virker ved den højere Undervisning, bliver forbedret. Jeg vil tilføje, at det var Universitetskommissionens Tanke, at naar disse Lønforhold blev forbedret, saaledes at de, der virker i Universitetets Tjeneste, derved kom ind under bedre Kaar, skulde der ogsaa fra Universitetets Side arbejdes hen til, at Undervisningsplanerne kunde lægges saaledes til Rette, at de studerende, som benyttede den normerede Tid,